

Valgt blev: *Victor Gram, Jens Hansen, Heising, Horn, Kai Jensen, Wiggo Larsen, Chr. Rasmussen, Ravn, Helga Pedersen, Vagn Bro, From, Holmberg, Tholstrup, Jørgen Jørgensen (Ullerup), Marie Antoinette von Lowzow, Ninn-Hansen og A. C. Normann.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om pristalsreguleret aldersforsikring og aldersopsparing.

(Første behandling findes i tidenden sp. 5645, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1175).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.

Udvalgets ordfører (Bundvad): Som folketingets medlemmer sikkert husker, blev forslag til lov om pristalsreguleret aldersforsikring og aldersopsparing ved første behandling modtaget med behersket glæde af ordførerne. Siden har udvalget behandlet lovforslaget i 8 møder, og der har gentagne gange været samråd med såvel finansministeren som socialministeren. I udvalgets drøftelser er indgået finansministerens skitse vedrørende fremme af langtidsopsparing gennem visse skattelettelser. Dette skitseforslag findes optrykt som bilag til betænkningen.

Videre har udvalget drøftet et fra Danmarks Sparekasseforening og Danske Bankers Fællesrepræsentation modtaget skitseforslag til langtidsopsparing, ligeledes baseret på skattelettelser. Også denne skitse findes som bilag til betænkningen.

Der kunne ikke i udvalget opnås enighed om noget af disse skitseforslag. Derimod resulterede drøftelserne i enighed om at indstille forslag til lov om pristalsreguleret

aldersforsikring og aldersopsparing til uforandret vedtagelse. Denne indstilling har dog sin forudsætning i, at der i lovforslaget om folkepensionen foretages en ændring, som udvalget vil stille forslag om til lovforslagets tredje behandling.

Som bekendt stod diskussionen ved første behandling om, hvorvidt opsparingen efter forslaget skulle berøre folkepensionen. Socialdemokratiet og det radikale venstre mente, at opsparingen skulle være alternativ til folkepensionen, medens venstre og det konservative folkeparti mente, at opsparingsordningen skulle være en selvstændig ordning ved siden af folkepensionen.

Det ændringsforslag, som senere vil blive stillet til § 41, stk. 5, i folkepensionsforslaget (lovforslaget om ændringer i folkeforsikringsloven), går en mellemvej, idet det åbner mulighed for begge dele, dog således, at der ikke kan ydes regulering både af folkepension og indekskontrakten på samme tid. Ændringsforslaget vil indeholde en nærmere bestemmelse om regulering af forholdet mellem de to former. Ændringsforslaget stilles altså ikke til det foreliggende lovforslag, men til folkepensionsforslaget, og jeg kan derfor på udvalgets vegne indstille det foreliggende lovforslag til vedtagelse uforandret.

På mit partis vegne vil jeg herefter kort sige, at vi under de tidligere forhandlinger har givet tilsagn om at medvirke til en ordning som den foreslåede, og det tilsagn står vi ved. For os har det været vigtigt, at opsparingen fremmes, og at staten ikke går ind i en uoverskuelig risiko. Vi mener, at selv efter ændringen vil risikoen være begrænset, og derfor kan jeg på mit partis vegne anbefale lovforslaget.

Lorentzen: Fra vor side rettede vi ved første behandling særlig vor kritik imod, at statens tilskud — det såkaldte indekstillæg — skulle fradrages med en vis procent i den ikke-indtægtsbestemte folkepension, der for tiden er fastsat til 1020 kr. for gifte og 684 kr. for enlige. Denne reduk-